

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Decima. Ad beatam Virginem, vt ostendat nobis Iesum filium suum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

7. Da mihi puer amantissime charitatis tuę osculum, & recipere humilitatis meę obsequium. Intuere meum desiderium, & præbe sacrum oris tui osculum: & sit mihi hoc pacis signum, ac mutua dilectionis indissolubile vinculum. Scio & credo, quia tactus tuus sanat, amplexus vnit, osculum amorem imprimit. Quem tangis intrus, ab affectu carnali sanas: quem amplecteris, tibi coniungis: quem tuo amore feruere facis, dulciter oscularis. Nunc dicitis mihi, quid tibi videtur; & fac me experiri, quod dicitur. Accipe (inquit puer iste) osculū, & intellige mysteriū: quia Puer Iesus nemo scit, nisi qui accipit: nemo accipit, nisi qui in spiritu ambulat. loquitur. Apoc. 2. lare didicerit. Tunc osculor te, quando donū amoris mei tibi infundo. Tunc te amplector, cum omnes affectiones cordis tui ad me traho: ita vt nil in creaturis sit, quod te abstrahere aut allicere possit. Sed tūc tu me oscularis, cum sincero amore compungeris, & de nulla creatura solatiū requiris. Oscularis pedes meos, si humilitatis meę vestigia, ex amore magis quā ex timore frequeris. Oscularis manus meas, si cuncta bona opera facta aut facienda, non tibi sed mihi totum ascribis. Et tūc me amplecteris, quando intimo cordis affectu, te mihi vnitum sentis; & tam ardentem astringis, vt totus meus esse velis, & nihil tibi de priuato amore reseruas. Tunc poteris cum sponsa in Canticis dicere. Cant. 2. *lectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia.* Si te sponte relinqueres, & omnia terrena vilipēderes, ego te in meum familiarem reciperem, & in virtutibus diuitem facerem. Qui enim mihi deuotus fuerit & totus deditus, ego ero illi rursus totus ex toto apertus. Quia ideo sum Deus homo incarnatus, vt homo in me esset perpetuo beatus. Dedi me totum homini, vt homo totus esset deditus mihi. Nam *delicia mea esse cum filiis hominum*, quibus Prou. 2. veni dare etiam regnum cælorum; & per contemptum mundi, perducere ad æternum consortium Angelorum.

D E C I M A.

Ad beatam Virginem, vt ostendat nobis Iesum filium suum.

I Exultauit spiritus meus in Deo salutari meo. Exulta hodie Luca 1. sancta Maria, nouæ salutis pariens gaudia. Exulta mater intacta, quia tibi perseverat virginitatis florida gloria. Exulta virgo puerpera, quia à maledicto & opprobrio mulierū es libera. Merito exultare potes in Iesu salutari tuo; quia quem cæli non capiunt, tu foues in gremio, & sanctis manibus tuis ipsū collocas in præsepio. Merito adoras ex te in tempore natum, quem super te scis habere Deum Patrem. Merito illi exhibes matris officiū, qui tibi inuiolabilis generationis dedit effectum. Merito in illo

super omnia exultat spiritus tuus, cuius gratia facta es tā sublimis & cælestis. Laudet te cælū & terra, & omnis ornatu eorū gratiarū tibi referat actiones. Laudet te anima mea Domina charissima, & omnia interiora mea iubilēt corā te cū sūma reuerētia. Nō sufficit lingua tua enarrare præconia, nec mēs meditari tuamagnalia. Ideo cū humilitate præcipua tibi inclino, alma Dei genitrix Maria. Suscipe vota mea, & pio affectu attende cordis mei desideria.

2. Quærit anima mea videre Iesum, quia scio ipsum esse bonum meum. Ostende mihi thesaurum absconditum, quem apud te habes reconditum. Credo Iesum filium Dei esse vnigenitū, & tuæ fecundæ virginitatis primogenitum. Ipsum confiteor Deum meum, creatorem ac redemptorem meum, pro mea salute hodie natum. Ipsum per te quero videre, & reuerenter adorare. Tu patris eum inuoluisti, & ideo facile nō potest intueri, nec ab extraneis agnosci. Nisi enim tu, mater sancta, ipsum dignaris ostendere, quis merebitur inspicere? Per te enim accessum habemus ad filium, & per filium ad Patrem. Ostende ergo illum mihi, & sufficit pro primo mihi. Non peto nec quero aliud solatium, nisi Iesum filium tuum, meum speciale refugium, tuum singulare gaudium. Domina mea sancta Maria, magno desiderio desidero Iesum videre, quem scio te præ omnibus & super omnia diligere. Cor meum Iesum desiderat, affectus meus post Iesum clamat. Si vis (ait) Iesum videre; tunc oportet te puros & claros oculos habere. Si vis Iesū videre; studeas te deuotē & humiliter in omnibus habere. Si vis Iesū videre, debes omnia terrena relinquere, & teipsū despiciere. O dilectissima Maria, scio me nimis impurū, & ad videndū filium tuum nimis indignum. Sed tamen nequeo quiescere, nisi prius videam illum. Non possum omnino tacere, sed ex nimio affectu cogor instantiam facere. Scio, quia ipse vult rogari, & tu libenter vis orantem iuuare, ideo non debeo faciliter à petendo cessare.

3. Iesu filij Dei, miserere quæso mei: ostēde te animæ quæranti, & vultum tuum cernere cupienti. Quare voluisti in mundum venire, si non vis ab hominibus videri? Quare dignatus es nasci, nisi velles etiam agnosci? Et quare hic elegisti poni, nisi vt posses melius inueniri, & manifestius videri ac teneri? Non potui ad te ascendere in cælum, vt te viderem: & ideo tu venisti ad me in mundum, vt te coram me haberem. Noli ergo te mihi negare, alioquin me cogis plorare. Si non vis videri, quare te pastoribus reuelasti? Nam illi venerunt festinantes, & viderunt. Si vis latere, cur Magos ab Oriente, ad tuū cunabulum stella præeunte vocasti? Sed vis vtique videri, quia facis te à multis inquiri. Volo ergo & ego videre. Et licet non sum pastor aut rex, sum tamen

vnus, qui libenter essem de ouibus tuis, & regi cupit à prælatis suis. Nisi enim te videro, non quiescam: & nisi teneam, non tacebo. Concede ergo te mihi videre, & videbis me in pace filere. Tu es enim dilectus ille, quem cupio videre. Cælum, terra, mare, & omnia quæ in eis sunt, non curo aspicerè, vt te vel semel possim inspicere. Omnia mihi angusta sunt & parua comparatione tui, donec te merear videre ac frui. Semel dico, sed semper noto. Modicum peto, sed longum esse cupio. Nunc ergo satisfac voto meo, & imple me lætitia cum vultu tuo. Si mihi hoc denegas, scito, quòd non modicum me contristas. Et si tu me contristas, quis est qui me consoletur? Nonne, vt à te consolarer, veni, vt te viderem, & ex tua visione multum ganderem?

4. Veni (ait) desiderator bone, veni & vide. Ego sum Iesus, quem quæris. Si ergo me quæris, sine omnia alia abire. Applica cor tuum, & vide Dominum tuum. Vide in spiritu, quemadmodum olim sancti Prophetæ viderunt; qui fide illuminati, de virgine me nasciturum prædixerunt. Nam cordis oculus hic requiritur, & talis oculus me intuetur: sed corporis oculus non est hic necessarius, qui plerùmque nociuus inuenitur. Qui enim credit in me, videt me: & qui diligit me, habet me. Ergo credendo, videbis me: & amado, habebis me. Vide nunc diligenter & considera, & consolabitur anima tua. Vide humilitatē meā & paupertatem, & inuenies ædificationem magnam. Vide omnia, quæ circa me sunt, & nulla curiosa reperies. Vide, quia cùm essem diues & plenus, propter te factus sum pauper & egenus. Vide, quia tanquam peregrinus, hospitor super terram: nec in propria domo, sed in diuersorio sum natus. Vide bene hæc omnia.

5. Eia Domine Iesu, vnde & cõpatitur tibi anima mea, visa egestate tua: & arguitur satis cõsciētia mea, super impatiētia & superfluitate mea. Si sic est initiū tuum, qualis erit adhuc finis. Sed qui pati venisti, paupertatē & abiectiōē pro diuitijs & honoribus elegisti. Vide insuper manus meas & pedes, quia ligatus sum sicut homo impotēs, sub matris cura manēs, & quasi vnus ex filijs hominū plorans. Quomodo potes tu ridere, qui cogitas Deū pro te plorare? Vide faciē meā pulchram, iucūdā, gratiosā, omnē valētē expellere tristitiā & turbulētiā. Noli tamē istā exteriorē tantum cõsiderare pulchritudinē, quæ à bonis & malis equaliter potest videri, & quæ ab inimicis adhuc deturpabitur, sed ad interiorē & permanentem pulchritudinē cordis dirige visum. Vide igitur qualem charitatē ad te habui, qui pro te homo mortalis fieri volui. Vide sapiētiam meam, quam seruauī, quia naturā sine vitio assumpsi, & pœnā sine culpa subiui. Vide plenitudinem gratiæ, quā mundo attuli: & supermirabilē lucem, quā omnibus

credentibus infundere concupiui. Nullus sanctorum aut hominum tantum desiderium ad incarnationem meam habuit, quantum desiderium ego habui ad incarnandum. Nam mox, ut tempus præordinatum aduenit, Angelo edocente & Maria consentiente, sine mora Deus homo conceptus fui. Vide ergo inestimabilem dilectionem meam, quia pro salute & redemptione hominis totus exarsi; & nihil utile aut necessarium, sibi denegare potui.

6. O si nunc ardentissimum cor meum videres, & saltē in modo dico diuinū illum amorem, quem ad te gero, sentire: nunquam ab amore & laude cessares, nunquam tuum laborem vel dolorem ponderares. Vide internis fidei oculis, humanam & diuinam naturam in vnam cōuenisse personam, & inseparabiliter permanere hanc excellentissimam vnionem: & speculari de vtraque natura, quantum placet, & possibile est. Nam in me absconditi sunt omnes thesauri sapientiæ Dei, & præter me, non est salus cuiquam viuenti, nec spes æternæ vitæ morienti. Sint ergo oculi tui semper ad me, & cor tuum maneat apud me, & super omnia desiderabilia requiescas in me. Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui feci te: & naturam tuam assumpsi, ut traherem te ad me. Veni secum ad me, frater tuus sum, mori etiam paratus pro te. Quid moraris? Accede, festina; & dimitte omnia aliena abire, quæ te possunt impedire. Si sic feceris, inuenies dilectum tuum, in quo felicissimè exultabis, & omnia onerosa facilius portabis. Caueat præcipuè, ne quid deuium vel lubricum in cor tuum veniat, quod te lædat aut perturbet, aut vanè occupet, vel intus obscuret. Inter me & te, nihil mediare debet, quod vnionem impedit, aut charitatem minuit, aut libertatem diripit, aut puritatem maculat, aut cordis secretum inquietat. Et quis istud apprehendet Dominus? Qui nihil sibi sufficere credit, nisi summum bonum, quod ego sum, à quo omne bonum, in quo omnia bona in cælo & in terra, in mari & in omnibus abyssis. Qui me vnum solum ante omnia & super omnia quarit, & mente semper gerit: qui despicit se propter me, & diligit me purè propter me; iste potest contemplari, & me laudare, & cum Maria in Spiritu sancto exultare, nunc & in æternum. Amen.

V N D E C I M A.

De perditione & inuentione Iesu in templo.

Lucæ 10.

I. R Emansit puer Iesus in Ierusalem, & non cognouerunt parentes eius. Audisti anima fidelis, quod ante paucos hos dies, amabilis Iesus se reuelauit pastoribus & regibus, & quanta lætitia eunc